

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a členov senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a Mgr. Petra Melichera, v právnej veci žalobcu: **V. T., Š., X.**, zast. J. Z. M., advokátkou so sídlom M., P., proti žalovanej: **Univerzita Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach**, Šrobárova 2, Košice, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej č. 834/2010 zo dňa 21. apríla 2010, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/17412/2010 – 32 zo dňa 25. augusta 2011, jednohlasne, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/17412/2010 – 32 zo dňa 25. augusta 2011, **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Košiciach zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovanej č. 834/2010 zo dňa 21.4.2010, ktorým bola zamietnuté odvolanie žalobcu proti rozhodnutiu dekana Lekárskej fakulty UPJŠ v Košiciach č. 279/2010 zo dňa 29.1.2010, ktorým žalobcu vylúčil zo štúdia v študijnom odbore zubné lekárstvo – denné doktorské štúdium, pre nesplnenie požiadaviek, ktoré vyplývajú zo študijného programu a študijného poriadku žalovanej.

Krajský súd v odôvodnení uviedol, že zákonodarca v § 62 ods. 3 zákona č. 131/2002 Z. z. o vysokých školách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej v texte rozhodnutia len „zák. o vysokých školách“) sledoval jednoznačný zámer zabezpečiť plynulosť a efektivitu štúdia študenta vysokej školy, t. j. zabránenie stavu nečinnosti študenta v rámci zvoleného štúdia a taktiež prirodzenú selekciu študentov zvládajúcich študijný program na jednej strane a študentov, ktorí v skúšobnom procese neuspeli. Z uvedeného dôvodu zák. o vysokých školách v § 66 ods. 1 písm. c/ umožňuje vylúčenie študenta zo štúdia pre nesplnenie požiadaviek vyplývajúcich zo študijného programu a študijného poriadku vysokej školy.

Krajský súd poukázal na čl. 14 študijného poriadku žalovanej, podľa ktorého ak chce študent pokračovať v štúdiu, musí na konci prvého roku v prvom stupni štúdia získať minimálne 40 kreditov a za každé štyri po sebe nasledujúce semestre získať minimálne 90 kreditov. Daná požiadavka, ako nevyhnutná právna podmienka pre „udržanie sa“ študenta v štúdiu na danej univerzite, nebola, podľa názoru krajského súdu naplnená, čím vznikli právne dôvody pre vylúčenie žalobcu zo štúdia na vysokej škole.

Pokiaľ žalobca z listov dekana lekárskej fakulty zo dňa 12.2.2008 a 3.2.2009 vyvodzoval záver, že stále bol študentom tretieho semestra Lekárskej fakulty UPJŠ v Košiciach, krajský súd uviedol, že opatrenia dekana nemôžu mať právne účinky eliminujúce zákonné požiadavky na naplnenie nevyhnutného obsahu štúdia v dvoch po sebe nasledujúcich akademických rokoch t. j. v štyroch semestroch. Žalobca nesprávne interpretoval význam právneho úkonu dekana lekárskej fakulty zo dňa 12.12.2008. Vyhovenie žiadosti o zápis do druhého ročníka zubného lekárstva v skúšobnom období z iného semestra v akademickom roku 2008/2009, t. j. povolenie na pokračovanie v štúdiu dané žalobcovi, umožnilo po formálnej stránke žalobcovi absolvovať druhý ročník vysokoškolského štúdia, avšak je nesporné, že akademický rok 2008/2009 uplynul bez toho, aby žalobca naplnil zákonom a študijným poriadkom univerzity predpokladaný počet získaných kreditov ako nevyhnutnú materiálnu právnu podmienku pre ďalšie pokračovanie v štúdiu. Pokiaľ šlo o stanovisko dekana lekárskej fakulty zo dňa 3.2.2009, z tohto vyplýva, že dekan umožnil žalobcovi vykonať skúšky za zimný semester daného akademického roka v skúškovom období letného semestra. V letnom semestri akademického roka 2008/2009 však žalobca nevykonával žiadnu zo skúšok pripadajúcich na zimný a letný semester, a preto naplnil podmienky podľa § 66 ods. 1 písm. c/ zák. o vysokých školách a nadväznosti na čl. 14 študijného poriadku UPJŠ v Košiciach o vylúčení zo štúdia.

Krajský súd tiež uviedol, že každý akademický rok sa člení na dva semestre, t. j. letný a zimný, a teda v danom období je reálne možné a obvyklé absolvovať šesť semestrov štúdia. Žalobca absolvoval výučbu v letnom semestri druhého ročníka vrátane zápočtov (2008/2009), hoci zimný semester druhého ročníka u neho nebol naplnený absolvovaním žiadnej zo skúšok naň pripadajúcich. Žalobca nemohol v administratívnom konaní úspešne argumentovať štandardnou záťažou študenta v akademickom roku a semestri, najmä vzhľadom na jeho neštandardný priebeh štúdia, pričom krajský súd za kľúčovú považoval skutočnosť, že v akademickom roku 2008/2009, ktorý žalobca absolvoval celý, nezískal ani 30 kreditov (zo štandardného počtu 60 kreditov), ktoré by umožnili ponechať žalobcu v štúdiu na vysokej škole, a to s ohľadom na obsah čl. 14 písm. b/ študijného poriadku a s prihliadnutím na počet kreditov získaných žalobcom v rámci štúdia prvého ročníka vysokej školy v akademických rokoch 2004/2005 a 2005/2006.

O trovách konania rozhodol krajský súd podľa § 250k ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej v texte rozhodnutia len „O. s. p.“) tak, že neúspešnému žalobcovi ich náhradu nepriznal.

Proti predmetnému rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote dňa 7.10.2011 odvolanie, v ktorom sa domáhal jeho zmeny odvolacím súdom tak, že napadnuté správne rozhodnutie zruší a vec vráti správne orgánu na ďalšie konanie. Taktiež žiadal priznať voči žalovanej náhradu trov konania vo výške 270,21 €.

Uviedol, že opatrenia dekana lekárskej fakulty neeliminovali zákonné požiadavky. Je potrebné ich vnímať vo vzájomnej obsahovej súvislosti s ohľadom na dotknuté ustanovenia študijného poriadku. Opätovne zdôraznil, že je študentom tretieho semestra a za tieto absolvované semestre dosiahol celkový počet kreditov 64, preto splnil všetky zákonné požiadavky. Štvrtý semester žalobca neabsolvoval z dôvodu jeho vylúčenia zo štúdia v treťom semestri. Prvostupňový súd vec nesprávne právne posúdil, keď aplikoval čl. 14 písm. b/ študijného poriadku, pretože žalobca absolvoval tri semestre štúdia, nie štyri.

Žalobca ďalej uviedol, že nie je mu zrejmé, prečo krajský súd neaplikoval čl. 9 študijného poriadku v súvislosti s čl. 14 študijného poriadku, keď neexistuje právna norma, ktorá by vzájomnú súvislosť dotknutých článkov vylučovala. Krajský súd odmietol aplikovať platné právo, pričom z hľadiska ochrany práv žalobcu má uvedené ústavnoprávny dosah.

Záverom žalobca uviedol, že splnil podmienky čl. 14 písm. a/ študijného poriadku. Rozhodnutia dekana lekárskej fakulty zo dňa 12.12.2008 a 3.2.2009 v spojení s čl. 9 bod 2

študijného poriadku vylučujú aplikáciu čl. 14 písm. b/ študijného poriadku, a preto vylúčenie zo štúdia bolo nezákonné.

K podanému odvolaniu sa v písomnom podaní zo dňa 3.11.2011 vyjadrila žalovaná tak, že navrhla napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdiť.

Uviedla, že žalobca začal študovať na Lekárskej fakulte UPJŠ v akademickom roku 2004/2005, študentom sa stal dňom zápisu – 3.9.2004. Od 3.9.2004 do 4.2.2005 absolvoval zimný semester 1. ročníka štúdia. Od 7.2.2005 do 31.8.2005 absolvoval letný semester 1. ročníka. V oboch semestroch absolvoval žalobca študijnú aj skúškovú časť semestrov, teda tieto semestre je potrebné započítať ako absolvované.

Na základe žiadosti o opakovanie ročníka zo dňa 31.8.2008 bolo žalobcovi rozhodnutím č. 4340/05/Vá zo dňa 2.9.2005 povolené opakovanie 1. ročníka v akademickom roku 2005/2006. V zmysle vtedajšieho študijného poriadku, si študent pri opakovaní ročníka zapisoval predmety, z ktorých neprospeš alebo z ktorých mu nebol udelený zápočet. V akademickom roku 2006/2007 sa žalobca zapísal do 2. ročníka dňa 6.9.2006, pričom do 9.2.2007 absolvoval zimný semester 2. Ročníka (tretí semester štúdia). 30.8.2007 požiadal žalobca o prerušenie štúdia (tesne pred skončením letného semestra), pričom rozhodnutie o prerušení č. 5229/2007 bolo vydané dňa 11.9.2007. V súlade s vnútornými predpismi žalovanej, ako aj lekárskej fakulty, študent prestáva byť študentom, ak preruší štúdium, odo dňa prerušenia a stáva sa opäť študentom odo dňa opätovného zápisu na štúdium. V danom prípade bolo žalobcovi povolené vykonanie skúšok z predmetov za zimný semester v období letného semestra vzhľadom na úpravu podmienok stanovených kreditovou formou štúdia, t. j. možnosť opakovania resp. vykonania predmetov v inom semestri, v žiadnom prípade nešlo o povolenie zapísať sa do zimného semestra, ako to nesprávne interpretuje žalobca.

Žalovaná ďalej poukázala na to, že žalobca podal žiadosť o zápis do 2. ročníka po prerušení dňa 7.11.2007, zapísal sa dňa 19.5.2008 do 4. semestra štúdia. Podmienky povolenia prerušenia štúdia ani podmienky opätovného zápisu neboli podrobnejšie vo vnútorných predpisoch upravené, a teda boli v rozhodovacej kompetencii dekana lekárskej fakulty, ktorý v najväčšej možnej miere vyšiel žalobcovi v priebehu jeho štúdia v ústrety, o čom svedčia aj rozhodnutia o povolení opakovania štúdia, povolenia dekanských termínov a opakované povolenia prerušenia štúdia. Žalobca požiadal o prerušenie štúdia opätovne dňa 26.8.2008, teda pár dní pred ukončením letného semestra, pričom jeho žiadosti bolo vyhovené a žalobca prerušil štúdium v 4. semestri štúdia.

V akademickom roku 2008/2009 bol žalobca na základe žiadosti zo dňa 19.11.2008 opätovne zapísaný do 2. ročníka, rozhodnutie o povolení opätovného zápisu bolo vydané dňa 12.12.2008, žalobca mal termín opätovného zápisu stanovený na 18.12.2008, následne absolvoval letný semester 2. ročníka od 9.2.2009 do 31.9.2009, čo znamená, že bol opätovne zapísaný do 4. semestra štúdia, v ktorom prerušil štúdium. Žalobca absolvoval 4. semestre študijného programu zubné lekárstvo (1.semester – zimný semester akademického roka 2004/2005, 2. semester – letný semester akademického roka 2004/2005, 3. semester – zimný semester akademického roka 2006/2007, 4. semester – letný semester akademického roka 2008/2009), pričom z výsledkov výpisov jeho štúdia vyplýva, že získal 64 kreditov z celkového počtu 124. Z uvedeného vyplýva, že žalobca nezískal za štyri po sebe nasledujúce semestre potrebných 90 kreditov, ktoré boli v zmysle čl. 14 študijného poriadku podmienkou pre jeho pokračovanie v štúdiu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 10 ods. 2 O. s. p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo (podľa § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 211 a nasl. O. s. p.) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno priznať úspech.

Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 250ja ods. 2 O. s. p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 22.3.2012 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O. s. p.).

Podľa § 244 ods. 1 O. s. p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 244 ods. 3 O. s. p. rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

Podľa § 219 ods. 1 O. s. p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O. s. p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa § 61 ods. 1 zák. o vysokých školách, akademický rok sa začína 1. septembra bežného roka a skončí sa 31. augusta nasledujúceho roka.

Podľa § 61 ods. 2 zák. o vysokých školách, štúdium v jednom akademickom roku sa môže členiť na dva semestre alebo tri trimestre. Konkrétne členenie štúdia si každá vysoká škola určuje vo svojom štatúte.

Podstatou podaného odvolania je argumentácia žalobcu, že štvrtý semester neabsolvoval, ale absolvoval len tri semestre štúdia, a s tým súvisiaca aplikácia príslušných ustanovení študijného poriadku. S touto námietkou sa podrobne vysporiadal súd prvého stupňa, pričom odvolací súd sa s právnym názorom vyjadreným v napadnutom rozsudku stotožnil a v podrobnostiach naň odkazuje v zmysle § 219 ods. 2 O. s. p.

Pre zdôraznenie správnosti tohto právneho názoru uvádza, že pokiaľ žalobca interpretuje odpoveď dekana lekárskej fakulty na jeho sťažnosť zo dňa 3.2.2009 ako povolenie realizovať zimný semester v období letného semestra a z uvedeného vyvodzuje, že je študentom tretieho semestra štúdia, s takýmto výkladom označenej písomnosti sa nemožno stotožniť.

Z uvedenej písomnosti vyplýva, že dekan **povolil vykonanie skúšok** zo zimného semestra v období letného semestra. Tiež je potrebné uviesť, že je vylúčené, aby bol žalobca *študentom zimného semestra*, **v časovom období, keď na vysokej škole prebieha** letný semester.

Žalobca už pred prerušením štúdia na základe žiadosti zo dňa 26.8.2008 absolvoval tri semestre štúdia na vysokej škole a vzhľadom k tomu, že zimný semester akademického roku 2008/2009 bol opakovací, žalovaná ho nebrala do úvahy, a preto štvrtým semestrom štúdia bol letný semester akademického roka 2008/2009 (nezávisle od toho, či ho žalobca nazýva semestrom zimným).

S poukazom na vyššie uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. v spojení s § 250ja ods. 3 vety druhej O. s. p., nakoľko vznesené odvolacie námietky neboli spôsobilé spochybniť jeho správnosť.

Pre úplnosť je potrebné uviesť, že neušlo pozornosti Najvyššieho súdu SR, že krajský súd v záhlaví napadnutého rozsudku ako žalovaného označil rektora UPJŠ, hoci žaloba smerovala proti UPJŠ a rovnako bola ako žalovaná uvedená UPJŠ aj v zápisnici z verejného vyhlásenia rozsudku /č. I. 29/. Z § 250 ods. 4 O. s. p. je zrejmé, kto je žalovaným, pričom osobu konajúcu v mene správneho orgánu /rektora/ nemožno stotožňovať so žalovaným, a preto Najvyšší súd SR v záhlaví tohto rozsudku ako žalovaného označil UJPŠ.

O náhrade trov konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa ustanovenia § 250k ods. 1 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. a § 246c ods. 1 vety prvej O. s. p., tak, že neúspešnému žalobcovi ich náhradu nepriznal a žalovanému v takomto konaní nárok na náhradu trov neprináleží.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 22. marca 2012

JUDr. Eva Babiaková, CSc., v. r.

predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :

Dagmar Bartalská